

Demokrati

En del brukar hävda att demokratibegreppet är värt en närmare granskning för att man skall kunna få hållbar utveckling, och att demokrati borde vara den femte pelaren i hållbarhetsprincipen. Bland annat så talar man om tre olika former av demokrati. Demokratisk Anarki, Moralisk Demokrati och slutligen om Juridisk Demokrati där den första styrelseformen har majoritetsprincipen som egenmål och av somliga har fått det föga tilltalande namnet Majoritetens Diktatur.

Demokratibegreppet är definitivt värt en närmare granskning då det används slarvigt, urskiljningslöst och ofta till folkets nackdel vilket har fått mig att tro att det krävs en liten kartläggning av begreppet. Trots allt så är de flesta turister intresserade av lag och ordning för att kunna ägna sig åt sina aktiviteter.

Det är inte alltid vattentäta skott mellan dessa tre olika demokratiska former utan man kan till exempel hitta anhängare av Demokratisk Anarki som söker stöd hos den Juridiska Demokratien om man av någon anledning skulle ha råkat hamna i fel majoritet.

I grova drag så kan man urskilja tre olika principer som verkar vara styrande i de olika demokratiska formerna, nämligen vad som är Demokratins mål.

1. Demokratisk Anarki. Har majoritetsprincipen som främsta mål och menar att detta är den enda äkta demokratiska formen. Ett av deras slagord är "majoriteten har alltid rätt". Kallas på grund av detta av motståndarna för majoritetens diktatur.
2. Moralisk Demokrati. Detta är den totala motsatsen till Demokratisk Anarki och har som mål att man skall "Handla mot andra som man vill att andra skall handla mot sig själv". Kallas av motståndarna för utopi och anklagas ibland för slavmoral då man anser att alla människor är lika mycket värda.
3. Juridisk Demokrati. Som namnet antyder så använder man sig av lagar för att styra och man har Mänskliga rättigheter, Hållbar Utveckling, Medbestämmande-Maktfördelning, som mål för Demokratien. Kallas av motståndarna för hycklare då de menar att många av den Juridiska Demokratins representanter i själva verket är Demokratiska Anarkister eller Moraliska Demokrater.

I den första och den tredje formen av Demokrati så använder man sig av politiker på det ena eller andra sättet när beslut fattas. Antingen så är det fråga om direkt demokrati vilket i sin mest renodlade form betyder att alla beslut fattas direkt av folket utan representanter, där de mest drivande och värtaliga blir de som är folkets röst, eller också talar man om representativ demokrati vilket i sin mest renodlade form betyder att alla beslut fattas av representanter valda av folket genom fria val. I den andra formen av demokrati så använder man sig av representanter enbart i organisatoriskt syfte, själva styret sker genom att man följer moraliska, etiska principer, som namnet antyder, och ledare som ger goda exempel.

De Demokratiska Anarkisterna åberopar gärna det gamla Grekland som det ursprungliga Demokratiska idealet och håller fast vid detta vad det än leder till eftersom det är den mest rättvisa styrelseformen, "Målet helgar medlen". På sin höjd kan man tänka sig att Demokratien skall vara representativ eftersom dagens samhälle har blivit alltför komplicerat för att alla människor skall kunna fatta beslut i alla frågor. Motståndarna menar att hela idén med majoritetsprincipen som mål är "idiotisk i grunden" då inte ens grundläggande värderingar som yttrandefrihet garanteras i en Demokratisk Anarki, och här pekar man till anhängarnas stora förtret på Sokrates 470-399 f.kr. som blev dömd till döden just på grund av att han ansåg att man med förnuftsens hjälp hade rätt att pröva alla frågor. Officiellt så blev han dömd för att han "förförde dagens ungdom". De Demokratiska Anarkisterna har svårt att värja sig mot dessa argument eftersom de själva ofta utnyttjar den Juridiska Demokratins goda som exempelvis tron på yttrandefriheten. Motståndarna pekar dessutom på det gamla Grekland som ett skräckexempel som förutom mord på oliktankare även tillät slaveri, pedofili och stöld. Anhängarna menar att de starkaste överlevde och att det därför höllt i sin ordning.

De Moraliska Demokraterna hävdar med bestämdhet att alla människor är lika mycket värda. En del åberopar gamla bibliska källor som till exempel Profeten Jeremia ca 650-580 f.kr. som inte bara pekade på det judiska folkets omoral utan även förutsade en framtid där alla bröder var lika mycket värda. Jeremia detroniserar prästerskapet i sin framtidsvision och säger att "Då skall de inte mera behöva undervisa varandra" Jer 31:34. Den här typen av demokrati förnekar visserligen inte att en del människor kan ha mera kunskap än andra men man hävdar att människans värde inte består i vilken kunskap hon, han kommit i besittning utav utan att människans värde består i just detta att hon/han är en människa. Motståndarna menar att tankesättet är en utopi som inte fungerar i verkligheten, men får snabbt mothugg av anhängarna som menar att det bland anhängarna fungerar alldeles utmärkt. Motståndarna pekar då på exempelvis kriminalitet som inte kan avhjälpas annat än genom våldsanvändning i någon form till exempel med polis eller militär. Anhängarna kontrar då med att säga att man inte alls har något emot att till exempel poliser upprätthåller lag och ordning men menar att detta inte löser det grundläggande problemet med varför någon blir kriminell vilket man menar beror på samhällets avsaknad av människovärde. De Moraliska Demokraterna deklarerar sin "frihet under ansvar" och häcklas på grund av detta av de Demokratiska Anarkisterna som avskyr alla former av ansvar.

De juridiska demokraterna menar att "Land skall med lag byggas". Man åberopar Mänskliga Rättigheter, Hållbar Utveckling och Medbestämmande och Maktfördelning som Demokratins mål och använder sig endast av majoritetsprincipen, konsensus

och vetorätt som medel för att nå fram till de hägrande målen. Man använder sig även av domstolar och poliser för att upprätthålla Demokratins ordning och beroende på vem som får föra den juridiska demokratins talan så är representanterna, politikerna experter, förmedlare, styresmän, lagstiftare eller fördelare av demokratins goda. De Demokratiska Anarkisterna anklagar de Juridiska Demokraterna att gå ärenden åt de Moraliska Demokraterna. De Demokratiska Anarkisterna menar att de i själva verket blir pådyvlade värderingar som de inte har eller vill ha och menar att verklig religionsfrihet och yttrandefrihet saknas då de inte får uttrycka sig hur som helst. De Juridiska Demokraterna försvarar sig genom att peka på de avtal som alla FNs medlemsländer ingått och som inte tillåter yttrandefriheten eller religionsfriheten att förtrycka andra människor eftersom dessa då inte skulle komma i åtnjutande av dessa fri och rättigheter. De Moraliska Demokraterna å sin sida menar att de Juridiska Demokraterna går ärenden åt de Demokratiska Anarkisterna. Man menar att de är hycklare eftersom de tillåter sina representanter att bryta mot lagar och förordningar utan att stoppas eller drabbas av något straff och att många av den Juridiska Demokratins representanter i själva verket är Demokratiska Anarkister. Att värja sig mot detta argument är svårt och man försöker att åberopa risk för terrorism och kriminalitet som skäl till att bryta sina egna lagar, utan att ha belägg för att sådana lagbrott skulle förhindra kriminalitet eller terrorism. I själva verket tycks både kriminalitet och terrorism ha ökat i samma takt som de Juridiska Demokraterna bryter mot sina egna lagar och förordningar.

Dessa tre olika demokratiska former är de idag dominerande på den demokratiska arenan och man kan säga att de sinsemellan tävlar om att vara den som styr utvecklingen.

Hur är det då med hållbar utveckling, är alla dessa demokratiska former hållbara i längden? Vi kan ganska snabbt konstatera att de Demokratiska Anarkisternas mål, majoritetsprincipen, ganska snabbt urartar i anarki. I det långa loppet troligtvis i total anarki då man inte ens erkänner majoriteten som lagstiftande makt. De Demokratiska Anarkisterna som inte erkänner något människovärde utom majoritetens tvekar därför inte heller att "ta folk av daga" med hjälp av lagstiftning om dessa till äventyrs skulle tillhöra någon av de andra två demokratiska formerna och därtill stå i vägen för majoritetens mål. Denna demokratiska form enligt min mening inte hållbar och jag menar att den dessutom är människofientlig då den inte tar hänsyn till enskilda individers behov och åsikter.

Alltså återstår de två andra formerna. Båda de två andra formerna av demokrati är enligt min mening hållbara och borde även kunna leva i symbios. Medan den ena formen, Juridisk Demokrati, lägger större tyngdvikt på ett samhälle reglerat med lagar för hållbar utveckling så menar de Moraliska Demokraterna att ett större hänsynstagande till människans inneboende värde är det som kommer att leda utvecklingen framåt på bästa sätt. Båda dessa former tar dessutom hänsyn till de Demokratiska Anarkisterna även om man inte anser att dessa bör få inneha styrande positioner i samhället.

Jag uppmanar gärna läsaren att själv fundera över var man befinner sig och inte "fega ur" för de högröstade Demokratiska Anarkisterna som gärna säger att "lagar är till för att följas" då det tjänar deras syften.

/Josef Arnfjell

=====